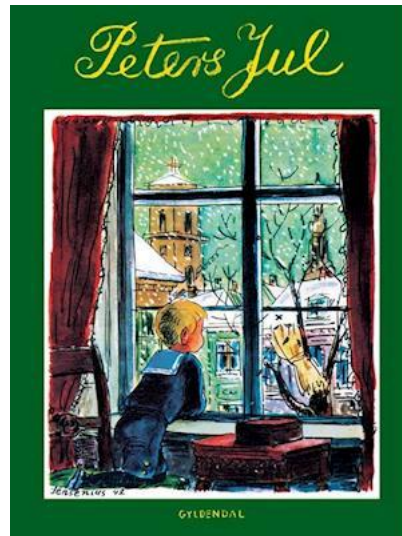

Juletale 2019

”Jeg glæder mig i denne tid, nu falder julesneen hvid, så ved jeg julen kommer.”

Et velkendt citat for alle børn fra bogen Peters Jul af Johan Krohn, udgivet i 1866. En gammel sag altså med 153 år på bagen.

Og fra den gang sneen dalede, når det blev jul.

Julens årlige tilbagekomst og gensynet med hygge, juletræ og gaver gør os altid forventningsfulde, for julen handler om at være sammen.

Om genkendelighed – om alt det dejlige, vi plejer at gøre og også om samværet med dem, vi ikke ser så tit.

Her i slutningen af 2019 fejrede vi med tyskerne, at muren i Berlin faldt for 30 år siden. I 2020 kan vi så fortsætte fejringen med 30 året for Tysklands genforening og afslutningen på landets deling siden 2. verdenskrig. Det bliver uden tvivl et festligt år for tyskerne.

2020 er også et jubilæumsår for en anden genforening, der ligger mig meget på sinde, nemlig 100 året for Sønderjyllands tilbagevenden til Danmark. Denne genforening skete også på et folkeligt mandat som følge af en folkeafstemning om tilhørsforhold. Den moderne danske nationalstat, som vi kender den, blev født.

For Tyskland var det dengang endnu et tab af territorium oven på 1.vk. For danskerne betød det, at Sønderjylland vendte hjem, efter 56 år under tysk herredømme.

Helt stille gik det nu ikke for sig. Nogle ville gerne gribe chancen og øge Danmarks udstrækning helt ned til Slesvig (Dannevirke og Ejderen), andre mente bestemt, Flensborg burde med. Selv den danske konge, Chr. 10. ytrede sig politisk om grænsespørgsmålet. Afstemningen bestemte, at Danmarks fremtidige grænse skulle ligge, som vi kender den i dag og hverken Slesvig eller Flensborg ønskede genforening med Danmark.

Til gengæld valgte Chr. 10. at ride på en hvid hest, da hen red over Kongeåen og ind i det gamle Nordslesvig for at symbolisere forsoning og måske også lidt "prinsen på den hvide hest". Han udtalte ved den lejlighed til det danske mindretal i Sydslesvig: I skal ikke blive glemt. Det løfte har den danske stat holdt lige siden.

I har sikkert – mange af jer – oplevet, f.eks. på efterskolen, at blive genforenet ovenpå en ferie og I har sikkert også tænkt, når efterskoleåret var omme, at I aldrig ville glemme hinanden. Den følelse kender vi alle, men sønderjyderne nok især.

Min morfar, f.eks. var klejnsmed på Als og da Dannebrog gik til vejrs på alle de alsiske flagstænger for at fejre genforeningen, var det med skinnende sølvknopper på flagstængerne, som min morfar havde drejet. Det var stort dengang!

I dag er vi mere forsigtige med alt for nationale stemninger, vi – og især jer, de unge – vender sig ud mod verden og tænker i internationale baner. FNs verdensmål handler også om genkendelighed og genforening, men på den store klinge.

Vi skal erkende, at verden er vores "allesammens" og at Jordens ressourcer er under pres, hvis vi ikke i fællesskab hjælper med at leve vores liv på en bæredygtig, hensynsfuld måde.

I og de kommende generationer skal kunne nyde de goder, som vi de ældre generationer har nydt. Slægt skal følge slægters gang og derfor skal vi tage ansvar – i endnu højere grad end før.

De næste dage samles vi med vores familier og venner. Vi skal rigtig hygge. Forhåbentlig bliver det en dejlig ferie for jer alle.

Fredag den 3. januar ses vi så igen – og jeg tror, I til den tid vil være helt klar til at smide julepundene og blive genforenet med alle jeres dejlige venner på BG. Inkl. lærerne, pedellerne og ikke mindst de to skønne sekretærer, der sikrer, at bolsjedaesen altid er fuld.

Boris Johnson brugte filmen Love Actually i sin valgkamp, nu bruger jeg den også i min juletale: Slutscenen fra filmen med de mange genforeninger i lufthavne all over.

Hav en dejlig juleferie.